

Č. 7639.

Řízení před nss-em: * Není vyhověno § 18 zák. o ss o formulaci stížných bodů, odvolá-li se st-l na obsah dřívější stížnosti k nss-u.

(Nález ze dne 19. prosince 1928 č. 31.904.)

Věc: Josef D. v Budapešti proti odvolací komisi pro Slovensko v Bratislavě o daň důchodkovou.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — — — Pokud se st-l ve stížnosti prostě odvolává na vývody svého odvolání z rozhodnutí odhadní komise a na vývody své stížnosti podané k nss do dřívějšího rozhodnutí žal. úřadu — aniž však tyto vývody, uplatňované v odvolání a v dřívější stížnosti, v dnešní stížnosti opakuje — jest stížnost nepřipustná. Jak jde zcela nepochybně na jevo z ustanovení § 18 zák. o ss, dlužno stížné body formulovati přímo ve stížnosti, z čehož plyne, že pouhý st-lův poukaz na vývody uplatňované v jeho odvolání aneb v jiné jeho stížnosti podané k nss, nelze pokládati za stížný bod formulovaný způsobem vyhovujícím kategorickému předpisu § 18 cit. zák. — — — — —

Č. 7640.

Policie požární. — Samospráva obecní. — Řízení správní: * Za účinnosti III. hlavy (§ 9 č. 8) zák. č. 116/1920 o organizaci a působnosti ústředního zastupitelstva hlav. města Prahy, t. j. ve smyslu § 4 zák. č. 692/1920 ode dne vyhlášky jmenování členů ústřední správní komise (Úřední list ze 6. ledna 1921 č. 4) není magistrát hlavního města Prahy povolán vydávati všeobecná nařízení v oboru požární policie podle § 6 požárního řádu č. 45/1876 z. z. česk.

(Nález ze dne 19. prosince 1928 č. 33.322.)

Věc: Emanuela K. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze o požární policii.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem magistrátu hl. m. Prahy z 2. června 1925 bylo st-lce jako majitelce domu čp. . . uloženo, aby odstranila z půdy tohoto domu bedny, staré dveře a jiné předměty. Odvolání podané z tohoto výměru bylo usnesením sboru hl. m. Prahy pro vyřizování stížností zamítnuto — — — — a nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad dalšímu odvolání. — — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí je založeno na vyhlášce magistrátu hl. m. Prahy z 28. června 1923 č. III 15.104, vydané na základě §§ 5 a 6 zák. z 25. května 1876 č. 45 z. z. česk., ve které se mimo jiné zakazuje ukládati na společných domovních půdách obytných domů předměty v nadbytečném množství (zařízení celých bytů a pod.), dále obaly, papíry, hadry atd. a nařizuje se, že veškeré předměty na půdě musejí býti uloženy tak, aby na půdě byl volný přístup uličkami. Této vyhlášky se

výslovně dovolal úřad II. stolice. Žal. úřad, poukávav na důvody úřadu II. stolice, uznal, že magistrát hl. m. Prahy měl v cit. vyhlášce zákonný podklad pro příkaz udělený st-lce. Podle toho sluší sporný požárně-policejní příkaz považovati za použití generelní normy ve vyhlášce magistrátní č. III. 15.104/1923 obsažené na konkrétní případ.

Jsa povolán přezkoumati nař. rozhodnutí jen tak, jak bylo vydáno, musil se tedy nss obmeziti na zkoumání, zdali příkaz nař. rozhodnutím potvrzený měl dostatečný zákonný podklad v cit. vyhlášce, a neměl příčiny zabývati se otázkou, mohl-li by snad magistrát vydati příkaz téhož obsahu i bezprostředně na základě zákona, tedy bez ohledu na místně-policejní nařízení, o něž sporný příkaz byl opřen.

Ve vyhlášce č. III 15.104/1923 zakázal magistrát hl. m. Prahy na základě §§ 5 a 6 zák. č. 45/1876 z. z. česk. pod trestní sankcí ukládati na domovních půdách určité předměty a nařídil, že všechny předměty mají býti na půdách uloženy tak, aby byl volný přístup uličkami. Zmíněná vyhláška jeví se tedy zcela nepochybně jako všeobecné nařízení požárně-policejní. Slušelo proto zkoumati, byl-li magistrát dne 28. června 1923, kdy vyhláška ona byla vydána, povolán vydávati všeobecně závazné předpisy požárně-policejní.

V § 9 bodu 8 zák. č. 116/20 o organizaci a působnosti ústředního zastupitelstva hlav. města Prahy jest ustanoveno, že všeobecná nařízení v oboru místní policie, pokud jí nevykonávají orgány státní, vydává ústřední zastupitelstvo. Toto zákonné ustanovení, jež jest obsaženo v III. hlavě cit. zák., nabylo podle § 4 zák. č. 692/20 účinnosti dnem jmenování ústřední správní komise, která podle § 2 téhož zák. vykonávala od 1. ledna 1921 působnost ústředního zastupitelstva, jež tomu-to příslušela podle §§ 9—16 zák. č. 116/1920. Jmenování členů ústřední správní komise pro Velkou Prahu bylo vyhlášeno v Úředním listě č. 4 z 6. ledna 1921.

Z toho vyplývá, že po jmenování této komise nebyl magistrát povolán vydávati všeobecná nařízení v oboru místní policie. Nebyl tedy povolán dne 28. června 1923 vydati všeobecná nařízení požárně-policejní, jež obsažena jsou ve vyhlášce č. III 15.104/1923. — Třeba snad by slušelo připustiti, že před účinností III. hlavy zák. č. 116/1920 byl magistrát hl. m. Prahy příslušným vydávati i všeobecná nařízení na základě § 6 požárního řádu, v době, kdy již působily předpisy obsažené v III. hlavě cit. zák., nelze mu tuto příslušnost přiznati.

Nebylo-li však místně policejní nařízení cit. vyhlášky, na němž nař. rozhodnutí je založeno, vydáno orgánem podle zák. k tomu příslušným, nemá nař. rozhodnutí zákonného podkladu.

č. 7641.

S a m o s p r á v a o b e c n í: I. Při výpočtu příspěvku podle § 27 ob. fin. nov. lze přihlížeti jenom k počtu zaměstnanců závodu v obci bydlících, nikoliv též k počtu jejich rodinných příslušníků a k počtu pensistů a provisionistů závodu a jejich příslušníků. — II. Při výpočtu příspěvku jest hleděti jenom k přírážkám, nikoliv také k obecním dáním a poplatkům závodem placeným.

(Nález ze dne 19. prosince 1928 č. 33.785.)